

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 793 / 12 maja 2024 ISSN 2080-0010

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 1, 1-11

Czytanie z Dziejów Apostolskich: Pierwszą Księgę napisałem, Teofilu, o wszystkim, co Jezus czynił i czego nauczał od początku aż do dnia, w którym dał polecenia apostołom, których sobie wybrał przez Ducha Świętego, a potem został wzięty do nieba. Im też po swojej męce dał wiele dowodów, że żyje: ukazywał się im przez czterdzieści dni i mówił o królestwie Bożym. A podczas wspólnego posiłku przykazał im nie odchodzić z Jeruzolimy, ale oczekiwać obietnicy Ojca: «Słyszeliście o niej ode Mnie – mówił – Jan chrzczył wodą, ale wy wkrótce zostaniecie ochrzczeni Duchem Świętym». Zapytali Go zebrani: «Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraela?» Odpowiedział im: «Nie wasza to rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec ustalił swoją władzą, ale gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi». Po tych słowach uniósł się w ich obecności w górę i obłok zabrał Go im sprzed oczu. Kiedy jeszcze wpatrywali się w Niego, jak wstępował do nieba, przystąpili do nich dwaj mężowie w białych szatach. I rzekli: «Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo? Ten Jezus, wzięty od was do nieba, przyjdzie tak samo, jak widzieliście Go wstępującego do nieba»..

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSYJNY

Ps 47 (46), 2-3. 6-7. 8-9

Pan wśród radości wstępuje do nieba

Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, *
radosnym głosem wykrzykujcie Bogu,
bo Pan Najwyższy i straszliwy, *
jest wielkim Królem nad całą ziemią.

Bóg wstępuje wśród radosnych okrzyków, *
Pan wstępuje przy dźwięku trąby.
Śpiewajcie psalmy Bogu, śpiewajcie, *
śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie.

Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, *
hymn zaśpiewajcie!

Bóg króluje nad narodami, *
Bóg zasiada na swym świętym tronie.

DRUGIE CZYTANIE

Ef 4, 1-13

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Efezjan: Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani,

z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest Ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. Każdemu zaś z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: «Wstąpiwszy na wysokości, wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary». Słowo zaś „wstąpił” cóż oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko napelnić. On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby przysposobili świętych do wykonywania posługi dla budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa.

Oto słowo Boże

AKLAMACJA

Mt 28, 19a. 20b

Idźcie i nauczajcie wszystkie narody. Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata

EWANGELIA

Mk 16, 15-20

Słowa Ewangelii według Świętego Marka: Jezus, ukazawszy się Jedenastu, powiedział do nich: «Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Te zaś znaki towarzyszyć będą tym, którzy uwierzą: w imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże będą do rąk, i jeśliby co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, a ci odzyskają zdrowie». Po rozmowie z nimi Pan Jezus został wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę znakami, które jej towarzyszyły.

Oto Słowo Pańskie

W Klimatach:

Ksiądz Sebastian Fabian Lachowski 1774 -1794	2
Zdjęcia ze Mszy św. w intencji Ks. Proboszcza.	3
Przybądź Duchu Święty!	3
13.05.br. – Nabożeństwo fatimskie	4
16.05.br. – Wieczór Uwielbienia.	4
18.05.br. – Wigilia Zesłania Ducha Świętego	4
24.05.br. – Wprowadzenie relikwii św. Jana Bosko	4

KOMENTARZ

„Mężowie z Galilei, dlaczego stoicie i wpatrujecie się w niebo?” – tymi słowami zwrócili się aniołowie do Apostołów, do których ciągle jeszcze nie dotarło, że Jezus zmartwychwstały nie będzie się im więcej ukazywał, bo wstąpił do Ojca. Może chcieliby, aby nadal było jak do tej pory? Może już odczuwali brak i tęsknotę za spotkaniem bezpośrednim ze swoim Mistrzem? Tymczasem po 40 dniach bycia umacnianymi przez zmartwychwstałego Chrystusa, czeka ich zadanie: „[...] będziecie moimi świadkami w Jeruzalem i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi”.

Podobnie w naszym życiu przeżywamy okresy pocieszenia duchowego, kiedy odczuwamy bliskość Mistrza, kiedy w życiu wiary wszystko jest piękne i odkrywcze. Chcielibyśmy często zatrzymać ten czas. Ale taki okres nie trwa w nieskończoność, ale ma za zadanie nas umocnić, abyśmy świadczyli o Chrystusie i naszej wierze bez względu na nasze uczucia czy stany emocjonalne.

ks dr Maciej Raczyński-Rożek

Ksiądz Sebastian Fabian Lachowski 1774 - 1794.

Ksiądz Lachowski przyszedł do Wilanowa 2 lata po pierwszym rozbiórce Polski, a zmarł w 1794 r., rok przed III rozbiorem, w którym to Rosja oraz dwa niemieckie kraje Prusy i Austria wymazały naszą Ojczyznę na 123 lata z mapy Europy. Można rzec, że był to bodaj najtragiczniejszy czas w historii I Rzeczypospolitej.

Przyszły ksiądz urodził się w grudniu (data dzienna niepewna) 1731 r. w rodzinie szlacheckiej. Jego rodzicami byli Antoni i Zuzanna małżonkowie Lachowscy. W dniu 23 stycznia 1732 r. został ochrzczony w Rawie Ruskiej, położonej we wschodniej części Roztocza, dziś znajdującej się na terenie Ukrainy. Rawa Ruska nazwę swą zawdzięcza księciu mazowieckiemu i bełskiemu Władysławowi I, panu i dziedzicowi tych ziem, który w roku 1455, tuż przed swoją śmiercią, założył to miasto nazywając go Rawa, tak jak nazywał się jego rodowy gród na Mazowszu. Dla rozróżnienia obu miast dodano mu przymiotnik Ruska.

Sebastian mając czternaście lat wstąpił do Towarzystwa Jezusowego, którego członkowie powszechnie nazywani byli jezuitami. Nowicjat odbywał w domu św. Szczepana w Krakowie. W latach 1747-48 pobierał wiedzę w zakresie retoryki w Krasnymstawie, a na przełomie lat czterdziestych i pięćdziesiątych XVIII w. studiował filozofię w Jarosławiu. Po uzyskaniu odpowiednich kwalifikacji podjął pracę nauczyciela w kolegiach jezuitów w Lwowie i Lublinie. W miastach tych uczył w latach 1751-55, przybliżając wiedzę studentom z zakresu teorii literatury (ogólne zasady organizacji tekstu literackiego). Był też ksiądz Sebastian Lachowski profesorem Kolegium jezuitów w Poznaniu. Rozwijał swoje zainteresowania także w zakresie matematyki i astronomii, można rzec – człowiek renesansu. Następnie sam zasiadł w ławach studenckich, studiując teologię w seminariach Lublina i Lwowa. Po czterech latach studiów uzyskał we Lwowie święcenia kapłańskie. Już jako kapłan, w roku szkolnym 1759-60, uczył retoryki w Żytomierzu, gdzie od roku 1724 istniała szkoła założona przez jezuitów. Kolejny rok spędził młody kapłan w domu zakonnym w Jarosławiu. Już na Podkarpaciu musiał wykazywać nieprzeciętne zdolności kaznodziej-skie, gdyż już pod koniec 1761 r. skierowano go z posługą duszpasterską do Warszawy. Tu, po kilku latach swej działalności, został dostrzeżony przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, który w roku 1765 mianował go swoim nadwornym kaznodzieją królewskim. Ksiądz Sebastian funkcję tę pełnił przez dziewięć lat. W tym czasie, oprócz zwykłych, codziennych, wygłosił kilkanaście bardzo ważnych kazań, w których poruszał najważniejsze sprawy Rzeczypospolitej. Jedno z ważniejszych kazań ksiądz Lachowski wygłosił 8 maja 1765 r. w kościele Świętego Krzyża na Krakowskim Przedmieściu, to jest w dniu ustanowienia Orderu Świętego Stanisława i imienin króla. Z okazji imienin królewskich wygłosił podobne kazanie jeszcze trzy lata później. Podczas uroczystości imienin królewskich w roku 1789 kazanie wygłosił przyszły proboszcz w pobliskim Powsinie – ksiądz Jan Paweł Woronicz. Teksty tych kazań ukazywały się w pismach ulotnych i broszurach.

Jarosław Dumanowski w artykule „Staropolska chciwość” zamieszczonym na stronie Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie pisze:

„Postrzeżenie chciwości i związanego z nią zła w dużej mierze zależało od przedmiotu pożądania. W zależności od tego, co było obiektem namiętności, kształtowała się moralna ocena posiadania czegoś i wynikających stąd działań. Jak w swych kazaniach z lat siedemdziesiątych XVIII w. pisał ksiądz Sebastian Lachowski: chciwość pożąda wprzód potrzeby, potem wygody, na koniec zbytku”.

Oto ważniejsze z kazań księdz Sebastiana:

- „Kazanie podczas dorocznego obchodzenia Koronacji Najjaśniejszego Pana naszego Stanisława Augusta króla Polskiego” Warszawa 1765,
- „Kazania niedzielne 2 tomy” Warszawa 1770,
- „Kazanie podczas 40-godzinnej nabożeństwa, kiedy Król JMśc Pan Nasz Miłościwy pierwszy raz po swoim przypadku stawiał się w kościele na podziękowanie P. Bogu za cudowne swoje od śmierci zachowanie wpośród zabójców na Niego zasadzonych 3 listopada 1771” Warszawa 1772,
- „Kazania przeciwko złym przywilejom” Warszawa 1772.

O klasie i wysokiej ocenie kazań głoszonych przez księdz Sebastiana, może świadczyć duża liczba artykułów na ich temat w ówczesnej prasie i literaturze, stawiających autora tych kazań w jednym szeregu z Jakubem Wujkiem i Piotrem Skargą. O wysokim prestiżu księdz Sebastiana na dworze królewskim świadczy również jego stały udział w „obiadach czwartkowych”. Były to swoistego rodzaju popołudniowe spotkania literacko-naukowe, podczas których spotykali się najwybitniejsi intelektualiści polscy. Jak również przyznanie mu przez króla medalu „Merentibus” (Zasłużonym). Otrzymywali go wybitne osobowości, zasłużeń w dziedzinach nauki, sztuki, wynalazczości i przemysłu.

Uczestnicy „obiadów czwartkowych” byli portretowani przez L. Marteau, a następnie portrety te stanowiły ozdobę Sali Żółtej Zamku Królewskiego w Warszawie. Niestety nie udało się ustalić co się później z portretem księdz Lachowskiego stało. Czy zaginął podczas II wojny światowej, czy już wcześniej został z Polski wywieziony. Pani Dorota Juszcak, zajmująca się galerią Stanisława Augusta mówi, że portretu nie ma w zbiorach, ale nie jest też wykazywany jako strata wojenna. Natomiast jest informacja, że trzej Włosi (Gallardi, Fusi i Gallupi) skupowali obrazy z tej kolekcji i około 1821 r. wywieźli je do Rosji. Na czyje zlecenie działali – nie wiadomo.

Teraz obrazy te pojawiają się na aukcjach zachodniej Europy. Tak więc bardziej wydaje się prawdopodobnym, że obraz przedstawiający naszego księdz, został wywieziony za granicę, jeszcze w XIX w.

Po kasacie zakonu jezuitów, ksiądz Sebastian otrzymał kanonię inflancką i w maju 1774 r. probostwo w parafii św. Anny w Wilanowie. To nieporównywalnie niewielkie uposażenie do poprzedniego – kaznodziei królewskiego, może wskazywać na politycznej w kraju i roli jaką odegrał w tych wydarzeniach król. Świadczy o tym wierszyk krążący wówczas po kraju:

„Lachowski prawdę mówił,
- jest tylko plebanem,
Naruszewicz pochlebiał,
- biskupem i panem”.

Ksiądz Lachowski przyszedł do Wilanowa dwa lata po pierwszym rozbiórce Polski, a zmarł w 1794 r., rok przed III rozbiorem, w którym to Rosja oraz dwa niemieckie kraje Prusy i Austria wymazały naszą Ojczyznę na 123 lata z mapy Europy. Można rzec, że był to bodaj najtragiczniejszy czas w historii I Rzeczypospolitej.

Ksiądz Sebastian zamieszkał na nowej plebanii w Wilanowie, wszystko na to wskazuje, że była to ta sama plebania, w której mieszka obecny proboszcz.

Było to dwa lata po konsekracji nowego, murowanego kościoła ufundowanego przez Czartoryskich ówczesnych właścicieli Dóbr Wilanowskich.

Od początku posługi księdz Lachowskiego, a więc od 1774 r., przy prowadzeniu dokumentacji parafialnej kontynuowali swą pomoc ojcowie z zakonu Braci Mniejszych.

Spowodowane zapewne to było dużą ilością zajęć księdz Sebastiana na dworze królewskim, jak i przy opracowywaniu oraz pisaniu kazań, pism, listów, czyli ogólnie mówiąc, bardzo dużą aktywnością w życiu duchowym, kulturalnym, społecznym Polski.

W 1777 r. został zakupiony do nowego kościoła nowy dzwon, umieszczony, też w nowej, murowanej dzwonnicy, który ukrywany przez parafian w czasie zagrożenia, przetrwał do naszych czasów.

W 1782 r., roku poprzedzającym setną rocznicę Viktorii Wiedeńskiej, Wilanów odwiedził Biskup Warmiński ksiądz Ignacy Krasicki, dobry znajomy księdz Lachowskiego z dworu królewskiego i przede wszystkim z „obiadów czwartkowych”. Przybył by oddać hołd królowi Janowi III, temu, który powstrzymał nawałę muzułmańską na Europę. Podczas pobytu w rezydencji królewskiej, nie mógł ukryć zadumy i wzruszenia.

**5 maja br.
podczas Mszy św.
o godz. 10.00
modliliśmy się w intencji
Księdza Proboszcza
z okazji imienin.**

Więcej zdjęć wykonanych przez
p. Adama Wieczorka
na stronie parafii
i profilu Fb.

► Wydarzenia polityczne, jakie miały miejsce podczas insurekcji kościuszkowskiej nie ominęły Wilanowa. Wojska rosyjskie ogoliły z wartościowych przedmiotów pałac wilanowski i kościół św. Anny, a z dachów tych budynków zdarto blachę miedzianą. Na całe szczęście Izabela Lubomirska, przewidując rozwój wypadków, poleciła najwartościowsze przedmioty wywieść do Łańcuta. Ksiądz Lachowski zapewne boleśnie przeżył te wydarzenia, zmarł 24 listopada 1794 r. – pięć dni po upadku Powstania Kościuszkowskiego. Przez dwadzieścia lat ksiądz Sebastian Lachowski świadczył posługę duszpasterską i udzielał sakramentów świętych naszym przodkom.

Pochowany został na cmentarzu przykościelnym, pod ścianą świątyni od wschodniej strony. Po drugiej stronie muru, wewnątrz kościoła, znajdował się ołtarz główny. Zachodzi pytanie, co się stało z grobem księdza Sebastiana, gdy w połowie XIX w. Potoccy przystąpili do rozbudowy budynku kościoła. Czy jego szczątki zostały przeniesione w inne miejsce, czy spoczywają tam nadal? Jest to możliwe, ponieważ pod transeptem (nawą poprzeczną) nie ma piwnic ani katakumb. A właśnie pod transeptem, na wprost tabernakulum w dzisiejszym kościele wypada miejsce jego grobu.

Biogram księdza Sebastiana Fabiana Lachowskiego został opracowany na podstawie danych z Polskiego Słownika Biograficznego z biogramu opracowanego w 1971 r. przez panią profesor Elżbietę Aleksandrowską. Pani profesor przy opracowywaniu biogramu księdza Lachowskiego kontaktowała się w 1970 r. z proboszczem parafii św. Anny w Wilanowie księdzem dr Kazimierzem Koniecznym. Świadczy o tym odpis listu księdza Kazimierza z odpowiedzią skierowaną do pani profesor, zachowany w wilanowskim archiwum parafialnym.

Si: ˆ•: q ˆSˆˆ ˆˆ ˆ•

Źródła:

Elżbieta Aleksandrowska – „Polski Słownik Biograficzny tom XVI”.

Ksiądz dr Józef Pelczar – „Zarys dziejów kaznodziejstwa w kościele katolickim. cz. II. Kaznodzieje polscy” 1896

Aleksandra Zgorzeliska – „Stanisław August nie tylko mecenas”.

Jarosław Dumasowski – „Staropolska chciwość”.

Dokumenty z archiwum parafii św. Anny w Wilanowie.

Przybądź Duchu Święty!

Ducha Świętego powinniśmy kochać, i to jest kolejna nasza zachęta [pozostałe dwie: poznać, modlić się], ponieważ Duch Święty jest Bogiem, a my mamy „Pana, Boga swego, miłować z całego serca swego, z całej duszy swojej i ze wszystkich sił swoich” (Pwt 6, 5). A skoro On jest substancjalną, wieczną i pierwszą Miłością, to cóż może być bardziej godnego miłości, niż sama Miłość. Tym bardziej powinniśmy Go kochać dla nieprzebranych dobrodziejstw, które z jednej strony są świadectwem szczodroblowości Dającego, z drugiej są wezwaniem tego, kto je otrzymał, do wdzięczności.

Miłość ta powoduje dwie niemałe korzyści. Przede wszystkim motywuje nas do osiągnięcia coraz jaśniejszego poznania Ducha Świętego, z tego względu, że „kto kocha – jak pisze Doktor Anielski – nie zadowala się byle jaką informacją o Umilowanym, lecz wysila się, by zgłębić rzeczy najbardziej ukryte, tak jak jest napisane o Duchu Świętym, który będąc Miłością Bożą, przenika najdalsze głębokości Boga” (por. 1 Kor 2, 10; Sth X, q. 28, a. 2, ad 3). Inną korzyścią jest coraz większe powodowanie hojności Jego darów, gdyż jak oziębłość zaciska rękę dawcy, to wdzięczność – przeciwnie – otwiera. Dlatego jest konieczne w pierwszym rzędzie, by miłość taka nie polegała na suchych rozważaniach i zewnętrznej czci, lecz musi być czynna, zwłaszcza poprzez unikanie grzechu, który w sposób szczególny obraża Ducha Świętego. Bowiem czymkolwiek jesteśmy, jesteśmy tym przez boską dobroć; a dobroć ta jest przypisywana szczególnie Duchowi Świętemu. Grzesznik obraża zatem swego Dobroczyńcę, nadużywając Jego darów. Z kolei wykorzystując Jego dobroć, z dnia na dzień staje się bardziej zatwardziały w grzechu.

Także skoro jest On Duchem Prawdy, ktokolwiek upada przez słabość czy niewiedzę, zapewne znajdzie usprawiedliwienie przed wszechmogącym Bogiem; jednakże kto odrzuca prawdę ze złości i odwraca się od niej, grzeszy ciężko przeciw Duchowi Świętemu. W naszych czasach ów grzech stał się tak częsty, że zdaje się, iż nadeszły już te ciemne czasy przepowiedziane przez św. Pawła, kiedy to ludzie, zaślepieni i niewidzący sprawiedliwego wyroku Bożego, przyjmują fałsz za prawdę i wierzą „Księciu tego świata”, który jest kłamcą i ojcem kłamstwa, jako nauczycielowi prawdy: „Bóg dopuszcza działanie na nich oszustwa, tak iż uwierzą kłamstwu” (2 Tes 2, 10). „W tych ostatecznych czasach odstąpią niektórzy od wiary, oddając się duchom błędu i naukom demonów” (1 Tm 4, 1). Ponieważ zaś Duch Święty mieszka w nas, jak to zaznaczyliśmy wyżej, jakby w świątyni, trzeba przestrzegać napomnienia apostoła: „Nie zasmucajcie Świętego Ducha Bożego, którym jesteście naznaczeni” (Ef 4, 30).

Leon XIII, Encyklika o Duchu Świętym – *Divinum illud munus*, nr 10. [9 maja 1897 r.]

J Yb]7 fYUcf

Przyjdź, Duchu Święty,
zginając (albo nie zginając) trawy,
ukazując się (albo nie) nad głową językiem płomienia,
kiedy sianokosy albo kiedy na podorywkę wychodzi traktor
w dolinie orzechowych gajów, albo kiedy śniegi
przywalą jodły kalekie w Sierra Nevada.
Jestem człowiek tylko, więc potrzebuję widzialnych znaków,
nużę się prędko budowaniem schodów abstrakcji.
Prosiłem nieraz, wiesz sam, żeby figura w kościele
podniosła dla mnie rękę, raz jeden, jedyny.
Ale rozumiem że znaki mogą być tylko ludzkie.
Zbudź więc jednego człowieka, gdziekolwiek na ziemi
(nie mnie, bo jednak znam co przyzwoitość)
i pozwól, abym patrząc na niego podziwiał mógł Ciebie.

Czesław Miłosz

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego – 12 maja 2024 r.

1. Nabożeństwo majowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych. Zachęcamy do modlitwy przy krzyżach i kapliczkach na terenie parafii.
2. Nie będzie w dniu dzisiejszym Spotkania Członków Kół Żywego Różańca.
3. Po Mszy św. o godz. 11.30. w salkach Kanonii odbędą się kolejne warsztaty dla dzieci przygotowane przez Wspólnotę Odnowy w Duchu Świętym. Zapraszamy całe rodziny na to "Majowe spotkanie z Maryją". Szczegóły na plakatach.
4. W poniedziałek, 13 maja, po Mszy św. o godz. 18.00. zostanie odprawione Nabożeństwo Fatimskie wraz z procesją wokół kościoła. Po nabożeństwie zapraszamy osoby, które co roku 13 maja odnawiają Akt Ofiarowania się Panu Jezusowi przez Maryję do uroczystego odczytania Aktu.
5. Kontynuujemy nabożeństwa majowe w różnych częściach naszej parafii. We wtorek, 14 maja o godz. 18.00. zostanie odprawiona Msza św. i nabożeństwo majowe przy krzyżu przy Czerwonej Drodze. Zachęcamy do codziennej modlitwy przy kapliczkach i krzyżach na terenie naszej parafii.
6. Comiesięczne uwielbienie Chrystusa Eucharystycznego odbędzie się w czwartek, 16 maja br. Czuwanie poprowadzi Bractwo Krwi Chrystusa wraz z zespołem Wojowników Maryi. Nabożeństwo rozpocznie się o godz. 21.00. Serdecznie wszystkich zapraszamy.
7. Trwa Nowenna do Ducha Świętego, odprawiana po Mszy o godz. 17.00., którą zakończymy w Wigilię Zesłania Ducha Świętego. Parafialna Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym wraz z ks. Tomaszem zaprasza na Czuwanie w Wigilię Zesłania Ducha Świętego w sobotę, 18 maja br., które rozpocznie się o godz. 20.00. uroczystą Mszą świętą Wigilii. W trakcie czuwania będziemy trwać przed Najświętszym Sakramentem na modlitwie uwielbienia, prośby i dziękczynienia. Czuwanie zakończy się o godzinie 23.00. modlitwą wstawienniczą.
8. Koła Żywego Różańca zapraszają na codzienną modlitwę różańcową, w maju w intencji: aby Maryja była bardziej znana i miłowana i żeby królowała w naszych sercach. Modlitwę w kościele prowadzą poszczególne grupy parafialne: w poniedziałek o godz. 16.30., we wtorek, środę i czwartek o godz. 18.30., w piątek o godz. 12.30., w sobotę o godz. 7.30., a w niedzielę o godz. 14.00.
9. Za tydzień będziemy przeżywać Niedzielę Zesłania Ducha Świętego.
10. W Galerii Dzwonnica, do końca czerwca br. prezentowane są obrazy olejne artystki p. Marty Piekut. Zapraszamy.
11. W tym tygodniu przypadają następujące uroczystości liturgiczne:
 - we wtorek, 14 maja, święto św. Macieja, Apostoła,
 - w czwartek, 16 maja, uroczystość św. Andrzeja Boboli, kapłana i męczennika.Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE

13 maja 2024 roku
po Mszy św. o godz. 18.00

Po nabożeństwie zapraszamy osoby, które co roku 13 maja odnawiają Akt Ofiarowania się Panu Jezusowi przez Maryję do uroczystego odczytania Aktu.

16 maja br.

**WIECZÓR
UWIELBIENIA**
OD 21.00 DO 24.00
CZWARTEK

18 maja br.

**Wigilia Zesłania
Ducha Świętego**

godz. 20.00 Msza św.
czuwanie do godz. 23.00

24 maja br.

**Wprowadzenie relikwii
św. Jana Bosko
Msza św. o godz. 18.00**

**Intencja Różańcowa
Kół Żywego Różańca**

12.05 - 09.06.2024

*Modlmy się
za młodych ludzi,
aby szukali Boga i doświadczyli
Jego miłosierdzia i taskowości.*

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

